بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيم

Soru Cevap

Sudan ve Etiyopya Arasında Yaşanan Gerilimler

Soru:

Sudan merkezli Ayin Haber Ağı'nın, 9 Kasım 2026 tarihinde bildirdiğine göre, "Sudan'daki savaşın kapsamının genişlemesi ve Etiyopya'nın kuzeyinde çatışmaların yeniden başlamasıyla birlikte, iki ülke arasındaki ortak sınırı, doğrudan çatışan tarafları aşan bölgesel hesaplaşmaların açık bir sahası haline getirebileceğine dair endişeler artırmıştır..." Öte yandan Reuters 4 Kasım 2026'da üst düzey bir Etiyopyalı yetkiliye dayanarak, "Etiyopya'nın, sınır kasabası Asosa'daki Sudan Konsolosluğunu kapattığını ve burada görev yapan altı diplomata 48 saat içerisinde ülkeyi terk etmeleri talimatını verdiğini." aktardı. Ajans, Sudanlı yetkililere dayanarak da "Sudan hükümetinin, buna karşılık olarak ülkenin doğusundaki Gedaref şehrinde bulunan Etiyopya Konsolosluğunu kapattığını ve burada görev yapan diplomatları sınır dışı ettiğini." aktardı. Sudan Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı ise Sudan'daki akredite diplomatik misyonlara verdiği brifingde; "Etiyopya'daki Asosa üssünün, Hızlı Destek Kuvvetleri'ne (HDK) silah ve teçhizat sağlayan bir merkeze dönüştüğünü, ayrıca askerî operasyonlara katılmaları amacıyla yabancı savaşçıların ve paralı askerlerin Sudan topraklarına geçişini kolaylaştırdığını" ifade etti... (04.11.2026 Ahbar es Sudan) **Peki, iki ülke arasındaki bu gerginliklerin arka planında ne var? Ayrılıkçı isyancılarla müzakere masasına oturması için Sudan hükümetine baskı yapan Amerika'nın bu gelişmelerde herhangi bir rolü var mı?**

Cevap:

Yukarıdaki soruların cevabını açıklığa kavuşturmak için aşağıdaki hususlara bir göz atmak gerekiyor:

1- Amerika, Darfur'u Sudan'dan koparmayı planlıyor... Nitekim ABD Başkanının Arap ve Asya İşlerinden Sorumlu Özel Temsilcisi Massad Boulos'un 20 Haziran 2026 tarihinde sunduğu öneri, ülke genelinde 90 günlük acil ve kapsamlı bir insani ateşkes ilan edilmesini öngören bir belgeyle Sudan'ı fiili durumu kabul etmeye çağırmaktadır... **29 Temmuz 2026 tarihinde yayınladığımız bir soru-cevapta şöyle demiştik:** "*Amerikan önerisinde yer alan ateşkes, görünürde insani yardımların ulaştırılması gerekçesine dayandırılsa da, söz konusu ateşkesin Hızlı Destek Kuvvetleri (HDK) gibi ayrılıkçı ve isyancı bir yapı ile yapılması, fiilen bu yapının varlığını tanımak ve mevcut konumunu meşrulaştırmak anlamına gelmektedir. Aynı şekilde belgede geçen "geri çekilme ve kuvvetlerin yeniden konuşlandırılmasını da kapsayan güvenlik düzenlemeleri" ifadesi, Hızlı Destek Kuvvetleri'nin varlığının korunacağını ve faaliyetlerini sürdüreceğini açıkça göstermektedir. Belgede HDK'nin dağıtılması veya tamamen tasfiye edilmesinden hiç söz edilmemekte; aksine, HDK'nin yeniden konuşlandırılması çağrısında bulunarak dolaylı biçimde varlığını sürdürmesi talep edilmektedir. Böylece belge, ülkenin resmî ordusuyla, Hızlı Destek Kuvvetleri gibi ülkeyi parçalamaya çalışan güçleri eşit konuma yerleştirmektedir. Belgede ayrıca "insani yardımların ulaşmasını kolaylaştırmak, sivilleri korumak ve yerinden edilenlerin dönüşü için uygun koşulları hazırlamak" bahanesiyle "sınırlı askeri geri çekilme operasyonları" çağrısında bulunulmuştur. Bu da söz konusu milis güçlerin varlıklarına son verilmeksizin muhafaza edileceğini doğrulamaktadır. Belgede, "ülke genelinde 90 günlük kapsamlı ve derhal bir insani ateşkes ilan etmek" ve "kalıcı bir ateşkese ulaşmak ve sivil bir otorite liderliğinde geçiş sürecini başlatmak için ateşkes döneminden yararlanmak" çağrısında bulunulması, Hızlı Destek Güçleri'nin varlığının ve hakimiyetinin meşruiyeti kabul edildiği anlamına gelir. Zira belge, Hızlı Destek Kuvvetleri'ne ayrılıkçı ve isyancı bir güç olarak atıfta bulunmak yerine Sudan'ı bölmek için kurdukları ayrılıkçı hükümeti kabul etmektedir. Bilindiği üzere bu son Amerikan önerisi yeni bir şey değildir; eski olup, 12 Eylül 2025 tarihinde Dörtlü Grup (ABD, Suudi Arabistan, Mısır ve Birleşik Arap Emirlikleri) adına sunulan ve üç aylık insani ateşkesin ardından kalıcı ateşkese geçilmesini öngören önerinin güncellenmiş bir versiyonundan ibarettir.*" Dolayısıyla bütün bunlar, Amerika'nın bu bölgeyi koparma hedefi doğrultusunda Hızlı Destek Kuvvetleri'nin Darfur üzerindeki kontrolünü tanıma planını kabul ettiğini doğruluyor...

2- Sudan, Amerika'nın Boulos tarafından sunulan önerisini reddettiğini açıklamış, ancak belirli şartlarla kabul etmeye hazır olduğunu da bildirmiştir. Nitekim 29 Temmuz 2026 tarihinde yayımladığımız soru-cevapta şöyle demiştik: "*Sudan hükümeti, 20 Haziran 2026 tarihinde kamuoyuna açıklanan Amerika'nın önerisine 25 Haziran 2026 tarihinde yanıt verdi. Ancak bu yanıtın ayrıntıları daha sonra kamuoyuna yansıdı. Nitekim el-Cezire, 10 Temmuz 2026 tarihinde resmî Sudanlı kaynaklara dayanarak hükümetin Amerikan önerisine verdiği cevabın ayrıntılarını yayımladı. Bu kaynaklara göre "Sudan hükümetinin verdiği yanıtın ikinci sayfasında ise HDK'nın şehirlerden çekilmesi ve belirli bölgelerde toplanması için üç aşamalı bir plan sunulmuştur: Birinci aşama: 30 gün içinde uygulanacak olup Mavi Nil bölgesi, Kuzey Kordofan ile Kuzey, Orta ve Batı Darfur'dan çekilmeyi içerecek. İkinci aşama: Birinci aşamanın tamamlanmasından itibaren 30 gün içinde başlayacak olup Hızlı Destek Güçleri'nin Batı Kordofan ve Güney Darfur eyaletlerindeki şehirlerden çekilmesini kapsayacak. Üçüncü aşama: İkinci aşamanın uygulanmasından itibaren 30 gün içinde başlayacak olup; Doğu ve Güney Kordofan eyaletlerinden çekilmeyi içerecek. HDK ile müttefik olan Abdülaziz el-Hilu liderliğindeki Halk Kurtuluş Hareketi-Kuzey'in kalesi konumundaki Kauda da toplanma merkezi olarak belirlenmiştir..." Dolayısıyla Sudan hükümetinin Hızlı Destek Kuvvetleri'nden kontrol ettiği şehirlerden çekilip belirli yerlerde konuşlanmasını talep etmesi, aslında onun varlığını, feshedilmemesini ve varlığına son vermemesini tanımak anlamına gelir... Kaldı ki Hızlı Destek Kuvvetleri'nin hükümetin çekilme veya müzakere taleplerine yanıt vermesi de kolay değildir. Aksi takdirde baştan isyan etmez, korkunç fiiller işlemez, bunca suçu işlemez, bu kadar zarara ve milyonlarca insanın yerinden edilmesine neden olmazdı. Dolayısıyla HDK meselesi, askeri güç kullanılarak kökten ortadan kaldırılmasıyla ancak kesin biçimde çözüme kavuşturulabilir.*"

3- Amerikan Dışişleri Bakanlığı, 23 Eylül 2026 tarihinde yayımladığı açıklamada şu ifadeleri kullandı: "Sudan Silahlı Kuvvetleri (SSK), Hızlı Destek Kuvvetleri (HDK) ve bu iki yapının liderleri, ülkenin anayasal düzeni ve demokratik meşruiyeti açısından sivil yönetim temsilcisi olarak kabul edilmemektedir." Amerikan Dışişleri Bakanlığı, aynı açıklamasında "barışı yeniden tesis etmeyi ve iktidarı Sudan halkına geri vermeyi amaçladığını" iddia etti. Açıklamada ayrıca şu ifadelere yer verildi: "İki taraftan da defalarca "sunulan biçimiyle ve ön koşulsuz" bir insani ateşkesi kabul etmelerini ve sivil yönetime geçişe öncülük edecek kapsamlı bir siyasi diyaloğa girmelerini istediğini açıkladı..." (23.09.2026 El Cezire) Bu açıklama, devletin resmî kurumlarından biri olan ordunun komutanı olması ve Başkanlık Egemenlik Konseyi adına ülkeyi siyasi olarak yönetmesi sebebiyle doğrudan El Burhan'ı hedef almaktadır. Bu açıklama aynı zamanda El Burhan'ın siyasi bir lider değil, askerî bir komutan olması gerekçesiyle, liderliğinin tanınmasından vazgeçilebileceği yönünde kendisine yöneltilmiş bir tehdittir. Oysa El Burhan, Amerika'nın ve diğer devletlerin kendisini Sudan'ın resmî devlet başkanı olarak tanımasına büyük önem vermektedir.

4- Ardından Amerika, El Burhan üzerinde başka bir baskı yöntemi daha kullandı. Eylül 2026'da Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun olağan yıllık toplantılarına katılmak ve Genel Kurulda konuşma yapmak üzere New York'a gelmesi için El Burhan'a giriş vizesi vermeyi reddetti. Halbuki El Burhan, New York'a gelen diğer üye devlet başkanları ve temsilcileri gibi Sudan'ı temsil eden en üst düzey resmî makamın başında bulunmaktaydı. Dolayısıyla New York'a gelen diğer BM üyesi devletlerin başkanları ve temsilcileri gibi onun da Genel Kurula katılması gerekirdi... Ama Amerika, vize verilmesini El Burhan'ın 90 günlük ateşkes önerisini ve Amerikan Başkanı'nın temsilcisi Boulos tarafından sunulan belgede yer alan hususları kabul etmesi şartına bağlamıştır... Bunun üzerine El Burhan da bu söz konusu tutumun, önerisini kabul ederek ülkesinin parçalanmasına rıza göstermesi için efendisi Amerika tarafından kendisine uygulanan bir baskı olduğunu anladı. Bu nedenle El Burhan, 26 Eylül 2026 tarihinde yaptığı açıklamada şu yanıtı vermiştir: "Ülkemiz hiçbir baskıya veya şantaja boyun eğmeyecektir... Hedefimiz, Darfur da dâhil olmak üzere Sudan'ın tamamını bu aşağılık güruhtan temizlemektir." (26.09 2026 Anadolu Ajansı) Hâlbuki Darfur'un kaybedilmesine bizzat El Burhan sebep olmuştur. Çünkü Amerika'nın kendisine verdiği talimat doğrultusunda, ordunun Darfur'dan kayda değer bir direniş göstermeden çekilmesini sağlamıştır. Amerika, bu geri çekilmenin geçici olacağını söylemişti, ancak Hızlı Destek Kuvvetlerinin Darfur'da kalıcı olarak yerleşmesi ve burada ayrı bir devlet ilan edilmesiyle sonuçlanmıştır. Şimdi ise kalkmış

“Hedefimiz, Darfur da dâhil olmak üzere Sudan’ın tamamını bu aşağılık güruhtan temizlemektir!” terennümünde bulunmaktadır.

5- Amerika’nın, Egemenlik Konseyi Başkanı El Burhan liderliğindeki Sudan hükümetine uyguladığı bütün bu diplomatik baskıların ardından, şimdi de Etiyopya aracılığıyla El Burhan üzerinde baskı kurmak istediği anlaşılıyor... Nitekim Etiyopya Başbakanı Abiy Ahmed, Ekim ayı sonunda Rusya’dan alınan 12 adet Sukhoi savaş uçağının teslim töreninde yaptığı açıklamada, “Bu savaş uçakları, ülkemizin stratejik caydırıcılık kapasitesini artıracaktır. Ancak bu uçaklara sahip olmak ve diplomatik gerilimin tırmanması, Sudan ile kapsamlı bir çatışmanın kapıda olduğu anlamına gelmez. Zira böyle bir savaşın her iki tarafa da getireceği ağır yükler göz önünde bulundurulduğunda, mevcut aşamada doğrudan bir savaştan söz etmek için henüz erkendir...” (04.11.2026 Ahbâru’s-Sûdân) Bu açıklama, Etiyopya Başbakanı’nın Sudan’a karşı savaş başlatmaya hazır olduğuna dair üstü kapalı bir mesaj içermektedir. Dolayısıyla bu açıklama, özellikle gelişmiş savaş uçakları edindiği yönündeki açıklamalarla birlikte değerlendirildiğinde, adeta bir tehdit niteliği taşımaktadır. Bundan önce Sudan Egemenlik Konseyi, 1 Kasım 2026 tarihinde yayımladığı bir raporda, Şubat-Ekim 2026 tarihleri arasında Etiyopya topraklarındaki fırlatma noktalarından gerçekleştirilen ve toplam 187 insansız hava aracının kullanıldığı 70 saldırının tespit edildiğini açıkladı. Sudan Dışişleri Bakanlığı ile Askeri ve Genel İstihbarat teşkilatlarıyla iş birliği içerisinde hazırlanan söz konusu raporda, “Bu saldırılar sonucunda sivillerden 484 kişinin hayatını kaybettiği veya yaralandığı, Mavi Nil, Hartum ve diğer bölgelerde 176 ordu mensubunun öldürüldüğü, saldırılarda hastanelerin, yerleşim alanlarının, yakıt tesislerinin ve elektrik altyapısının hedef alındığı.” belirtildi. Raporda “Sudan, sınır ötesinden gerçekleştirilen bu operasyonlardan dolayı Etiyopya’yı uluslararası hukuk bakımından sorumlu tutmakta, Etiyopya’dan, Sudan topraklarına yönelik saldırıları derhâl durdurmasını ve Hızlı Destek Kuvvetleri tarafından kullanılan Etiyopya’daki tesisleri kapatmasını talep etmektedir.” Raporda ayrıca “Sudan, bu eylemler sonucunda meydana gelen zarar ve yıkım nedeniyle sorumlulardan hesap sorulması ve tazminat ödenmesi çağrısında bulunmaktadır.” Raporda, geçtiğimiz ay Mavi Nil Eyaleti’ndeki Ved el-Mahi (Wad al-Mahi) bölgesinde yerinden edilmiş aileleri hedef alan bir saldırıda 26’sı kadın, 4’ü çocuk olmak üzere 30 sivilin hayatını kaybettiği.” vurgulandı.” (01.11.2026 AFP, el-Cezire) Sudan yönetimi, bütün bunlar yaşanırken on ay boyunca sessiz kalmış, ardından ortaya çıkıp Etiyopya’dan havalanan insansız hava araçlarının yüzlerce sivil ve askeri öldürdüğünü veya yaraladığını, elektrik santrallerinde ve altyapı tesislerinde büyük yıkıma ve zarara yol açtığını açıklamıştır! Sudan yönetimi, söz konusu saldırılara herhangi bir karşılık vermeksizin kalkmış Etiyopya’dan bu saldırıları durdurmasını, ayrılıkçı isyancı Hızlı Destek Kuvvetleri’ne ait tesisleri kapatmasını ve meydana gelen zararları tazmin etmesini talep etmektedir! Bu durum, Sudan yönetiminin ne denli gevşek ve korkak davrandığını göstermektedir ki bu da başkalarının Sudan karşısında aslan kesilmesine, ülkeye saldırmasına ve yönetime karşı mücadele eden ayrılıkçı isyancıları desteklemesine zemin hazırlamaktadır.

6- Sudan yönetiminin en fazla başvurduğu merci ise, aslında kendisine karşı faaliyet yürüten, Sudan yönetimini ayrılıkçılarla müzakere etmeye çağıran ve böylece onların tanınmasının ve ülkeyi onlarla paylaşmanın alt yapısını hazırlayan Birleşmiş Milletler’dir. Nitekim Sudan Dışişleri Bakanlığı, 1 Kasım 2026 tarihinde Etiyopya aleyhine Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine ve Afrika Birliği Barış ve Güvenlik Konseyine şikâyette bulunduğunu açıkladı. Sudan Egemenlik Konseyi Başkanı Danışmanı Amcad Farid konuyla ilgili yaptığı açıklamada, “Etiyopya, Sudan’ı doğrudan bir çatışmanın içine çekmeye çalışıyor. Hartum yönetimi, Sudan topraklarını hedef alan insansız hava aracı saldırıları nedeniyle Addis Ababa aleyhine Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine resmî şikâyette bulunmuştur. Sudan, insansız hava araçlarının Etiyopya topraklarından havalandığını kesin olarak tespit etmiştir. Yapılan şikâyet, söz konusu saldırılara ilişkin ayrıntıları ve delilleri içermektedir.” ifadelerine yer verdi. (02.11.2026 El Arabiya) Bundan önce de Sudan Savunma Bakanı 28 Ekim 2026’da Sudan Haber Ajansı’na yaptığı açıklamada; “20’den fazla ülkenin, Hızlı Destek Kuvvetlerine lojistik destek, paralı asker, mali kaynak ve insansız hava araçları sağlayarak Sudan’da devam eden savaşa müdahil olduğunu.” söyledi. Eğer Sudan yöneticileri gerçekten

ülkelerine karşı büyük bir komplonun tezgahlandığının farkındalarsa, o zaman Hızlı Destek Kuvvetlerinin başını ezmek ve ülkenin kaderiyle oynayan dış güçlerin müdahalelerine son vermek için liderliğini Amerika'nın yürüttüğü ve İngiltere, Fransa gibi büyük devletlerin de yer aldığı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine başvurmak yerine genel seferberlik ilan etmelidirler. Zira Etiyopya'nın yaptıkları, Sudan'a karşı savaş ilan etmekle eşdeğerdir.

7- Etiyopya'ya yöneltilen bu suçlamaların ve aleyhinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine yapılan şikâyetin ardından, iki ülke arasındaki gerginlik daha da tırmandı ve taraflar birbirlerine karşı diplomatik adımlar attı. Nitekim Reuters 4 Kasım 2026'da üst düzey bir Etiyopyalı yetkiliye dayanarak, "Etiyopya'nın, sınır kasabası Asosa'daki Sudan Konsolosluğunu kapattığını ve burada görev yapan altı diplomata 48 saat içerisinde ülkeyi terk etmeleri talimatını verdiğini." aktardı. Ajans, Sudanlı yetkililere dayanarak da "Sudan hükümetinin, buna karşılık olarak ülkenin doğusundaki Gedaref şehrinde bulunan Etiyopya Konsolosluğunu kapattığını ve burada görev yapan diplomatları sınır dışı ettiğini." bildirdi. Sudan Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı ise Sudan'daki akredite diplomatik misyonlara verdiği brifingde; "Etiyopya'daki Asosa üssünün, Hızlı Destek Kuvvetleri'ne (HDK) silah ve teçhizat sağlayan bir merkeze dönüştüğünü, ayrıca askerî operasyonlara katılmaları amacıyla yabancı savaşçıların ve paralı askerlerin Sudan topraklarına geçişini kolaylaştırdığını" ifade etti... (04.11.2026 Ahbâru's-Sûdân) Dolayısıyla suçlu ve saldırgan olan taraf Etiyopya'dır. Buna rağmen Etiyopya, kendisine saldırılmış gibi davranmakta, yöneltilen suçlamaları ve hakkında yapılan şikâyeti protesto etmek amacıyla Sudan Konsolosluğunu kapatmaktadır. Sudan ise diplomatik olarak mütekabiliyet esasıyla karşılık vermekle yetinmekte, Sudan'a yönelik saldırıların gerçekleştirildiği Etiyopya topraklarındaki üslere askerî bir saldırıda bulunmamaktadır!

8- Böylece Etiyopya ile yaşanan gerilimin, her ne kadar Etiyopya'nın da Sudan'a karşı yürütülen komplolarda kendisine özgü başka bölgesel çıkarları bulunsa da aslında Amerika'nın Darfur'u Sudan'dan koparma planıyla bağlantılı hedefler taşıdığı anlaşılmaktadır. Etiyopya, Amerika'nın yönlendirmesi olmadan Sudan'a müdahale edemez. Nitekim geçmişte Güney Sudan'ın ayrılmasını da desteklemiştir. Etiyopya'nın Sudan'a yönelik tehditlere ve ülkeye karşı yürütülen komplolara katılması kendi çıkarlarına da hizmet etmektedir. Çünkü inşa ettiği Rönesans Barajı (Hedasi Barajı) nedeniyle Sudan'la bir kriz yaşamaktadır. Bu baraj, Mısır'a zarar verdiği gibi Sudan'a da zarar vermektedir. Her iki ülke de baraja itiraz etmekte ve barajın üç ülke arasındaki su paylaşımına ilişkin anlaşmaya aykırı olduğunu savunmaktadır. Baraj, bölgede bir gerilim odağı hâline gelmiştir. Bu gerilim odağının oluşmasında Amerika'nın rolü bulunmaktadır. Zira Amerika, 2011 yılından itibaren Etiyopya'yı barajın inşası konusunda teşvik etmiştir. Böylece Amerika, sorunlarının çözümü için kendisine başvurmalarını sağlamak ve üzerlerindeki hâkimiyetini sürdürmek için söz konusu ülkeler arasında anlaşmazlıklar ve çatışmalar meydana getirerek bölgeye müdahale etme ve nüfuzunu güçlendirme imkânı elde etmektedir. Bu nedenle 2 Kasım 2026 tarihinde Sudan ile Mısır arasında gerçekleştirilen 2+2 İstişare Mekanizmasının ikinci tur toplantılarında, yani iki ülkenin dışişleri ve sulama bakanlarından oluşan dört bakanın katıldığı görüşmelerde şu hususlar ifade edilmiştir: "İki ülke, Sudan'ın birliğine ve toprak bütünlüğüne yönelik her türlü tehdidi reddettiklerini teyit etmiş ve Sudan'da istikrarın yeniden sağlanması amacıyla ortak koordinasyonu güçlendirme kararlılıklarını vurgulamışlardır. Taraflar, Nil Nehri'nin mansabında bulunan iki ülkenin su güvenliğinin korunması gerektiği konusunda anlaşmışlardır. Ayrıca 1959 Anlaşması uyarınca her iki ülkenin su haklarının ve su kullanım imkânlarının eksiksiz biçimde korunması, bu haklara yönelik herhangi bir ihlale izin verilmemesi gerektiği hususunda mutabık kalmışlardır. Taraflar, Etiyopya tarafından tek taraflı olarak inşa edilen barajın ciddi sonuçlar doğurduğunu ve Nil Nehri'nin mansabında bulunan iki ülke açısından sürekli bir tehdit oluşturduğunu da ifade etmişlerdir." (02. 11.2026 El-Arabî el-Cedîd ve Sudan Ahbâr ez-Zûl) Dolayısıyla hem Sudan hem de Mısır'a zarar veren projelerine karşı çıkamasın diye Sudan'ı zayıflatmak Etiyopya'nın çıkarınadır... Bu durum aynı zamanda Mısır'ı da zayıflatacaktır. Zira Mısır, Sudan cephesini kaybettiğinde Etiyopya sınırlarından uzak kalacağı için Etiyopya'ya karşı koymakta ve yüz yüze gelmekte zorlanacaktır... Bununla birlikte Mısır yönetimi, barajın inşasını

engellemek için ilk günden itibaren herhangi bir girişimde bulunmamış, barajın tamamlanmasını beklemiş, ancak bundan sonra açıklamalar yapmaya başlamıştır. Bu da Mısır yönetiminin herhangi bir somut adım atma konusunda ciddi olmadığını, harekete geçmemesi yönündeki Amerikan talimatlarına boyun eğdiğini göstermektedir.

9- Böylelikle Amerika, Darfur'u ayırmak da dâhil olmak üzere ülkeyi parçalamak için Sudan üzerinde yeni bir baskı unsurunu devreye sokmaktadır... Sudan ordusunu Hızlı Destek Kuvvetleriyle eşit tutan Amerikan açıklamalarından tutun da Boulos'un önerilerine, El Burhan'a vize verilmemesine ve son olarak Etiyopya'nın yeni bir baskı aracı olarak devreye sokulmasına kadar bütün bu adımlar, Amerika'nın geçmişte Güney Sudan'da yaptığı gibi Darfur'un da Sudan'dan ayrılmasına zemin hazırlamayı amaçlamaktadır! Sudan yöneticilerinden Darfur'u geri almak ve bölgenin ülkeden ayrılmasını engellemek için ciddi bir adım atmaları beklenmemektedir. "Şuradaki ve buradaki toprakları geri aldık" diyerek insanları kandırmak ve nihai hamlenin Darfur'a yönelik olacağı imajını vermek için ordularını başka bölgelerde savaştırmaktadırlar... Halbuki bütün bunlar, Hamideti'nin ve onun liderliğindeki Hızlı Destek Kuvvetlerinin Darfur üzerindeki hâkimiyetini sağlamlaştırmak ve bölgenin ayrılmasına zemin hazırlamak amacıyla yürütülen bir aldatmacadan başka bir şey değildir. Çünkü bu ayrılığı gerçekten engellemek isteyen bir yönetim, saldırılarını doğrudan hastalığın kaynağı olan Darfur bölgesi üzerinde yoğunlaştırır, tüm gücünü seferber ederek bizzat oraya doğru harekete geçer ve oradaki şerrin başını ezer. Böylece Hamideti ve Hızlı Destek Kuvvetleri'nin kontrol ettiği diğer bölgeler de kendiliğinden düşer ve onlardan hiçbir eser kalmaz. Ancak bu yöneticiler, Amerika'nın her istediğini harfiyen yerine getiren ve ülkeyi bugünkü durumuna sürükleyen ajanlar olduklarından, onlardan herhangi bir hayır beklenemez. Bu nedenle onları devirmek ve yerlerine ümmetin içinden çıkan, samimi ve siyasi bilince sahip Hizb-ut Tahrir'in liderliğini işbaşına getirmek ve böylece Hilafeti ilan etmek, bağilere, isyankârlara, başkaldıranlara, iş birlikçilere ve ayrılıkçılara karşı İslam'ın hükümlerini uygulamak için çalışmak farzdır. Hilafet ülkeyi içerideki ve dışarıdaki düşmanların kötülüklerinden koruyacak, bu kirli savaş nedeniyle yurtlarından edilen insanlara güvenlik, huzur ve barınma imkânı sağlayacaktır... Bu, Allah'ın izniyle mutlaka gerçekleşecektir. Nitekim Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* Ahmed, Tayâlisî ve Bezzâr'ın rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyurmuştur:

ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ***"Sonra Nübüvvet metodu üzere Hilafet olacaktır."*** Bu ise müminlerin gayretleri ve Aziz ve Hakîm olan Allah'ın yardımıyla olacaktır.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْساً لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ **"Ey iman edenler! Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, O da size yardım eder, ayaklarınızı savaşta sabit kılar. İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır."** [Muhammed 7-8]

H.01 Cumâ's Sânî 1448
M.11 Kasım 2026